

Základní škola Čechtice, okres Benešov příspěvková organizace

Na Lázni 335
257 65 Čechtice

Jak jsem chtěla studovat

(z rozhovoru s pamětníky Petrem a Zdeňkou Skálovými ze dne 4. 3. 2018)

Příběh Zdeňky Skálové roz. Církové

1. Zdeňka Círková byla celou školní docházku premiantkou třídy a rodiče vůbec nepočítali s tím, že by dále nestudovala. Ačkoliv měla samé jedničky, na vysněnou střední školu zahraničního obchodu v Praze se nedostala pro velký počet uchazečů. Přišla na řadu její druhá volba, a to Gymnázium Kladno. Na gymnázium byla přijata bez potíží, protože žáci se samými jedničkami byli přijímáni automaticky. Oddychla si.

„asi po 14 dnech, co jsem byla přijata tak mně přišlo z gymnázia papír, že přijatá nejsem... tehdá se tomu říkalo „jako komplexní požadavky jsem nesplnila“.

2. Když rodina pátrala po tom, proč Zdeňku na gymnázium nevzali, nestačili se divit.

„tak soudruh Sládek prohlásil, že dcera člověka, který jaksí zahodil knížku ROH, nepůjde studovat, aby se ponaučila, půjde se učit černému řemeslu do SONP Kladno“

3. Rodina, ani Zdeňka to nevzdávali. Nejprve se snažili pomoci všichni známí. Ale marně. Nakonec Zdeňka získala lékařské potvrzení, že do učiliště Spojených oceláren v Kladně nastoupit nemůže, a to ze zdravotních důvodů. Poté ale opravdu onemocněla. Rodiče Zdeny poslali na prázdniny, aby se zotavila. A tam se sama pokusila zjednat spravedlnost.

„na tom Štědróníně na jedné části měl chatu ministerský předseda Štrougal a na druhém tom ostrohu ležel pionýrský tábor Jitexu...“

4. Tam se Zdeňka s dětmi chodila pravidelně koupat. A jednoho dne se jí naskytl jedinečná příležitost...

„A dozvěděli jsme se, že teda přijel soudruh prezident Novotný. Ptal se nás, jak jsme spokojení, tak pochopitelně já jsem tenkrát vystoupila a řekla jsem, že já spokojená nejsem, že jsem se učila na samé jedničky a že mě soudruzi nedovolili studovat...“

5. Prezident Novotný souhlasně přikývl, vzal si tužku a papír a zapsal si významně Zdenčino jméno. Slíbil jí nápravu. Zdeňka se těšila na to, že po prázdninách půjde studovat. Konec letního volna se ale rychle blížil, a odpověď nepřicházela. Tehdy soudruh prezident zavítal na Kladno a Zdeňka ho opět vyhledala.

„Já jsem se připomněla, on se mi omluvil, zavolal si okresního tajemníka KSČ... Asi po týdnu jsem dostala předvolání na okresní výbor, kde mi tento soudruh Bejček teda velice sprostě vynadal, řekl mi, jestli chceš, tak průmyslovku, to jsem já mu poděkovala. Takže vlastně to byl důvod, proč já jsem nemohla studovat.“

6. Nakonec Zdeně rodiče zaplatili alespoň dvouletou školu v Praze, kde se učila psát na stroji, těsnopis a ruský a anglický jazyk. Až v dospělém věku se jí podařilo vystudovat a vykonávat její vysněné povolání, a to být učitelkou.

Autorky: Veronika Nováková, Tereza Nováková, Simona Starečková a Eliška Matušková